

lige Liv hver Dag maa gøre i vor Handel og Vandel.

Der er dernæst et Forslag under Nr. 2, hvorefter det skal tillades at fange Laks og Ørred uden at smide dem ud, naar man blot er saa snedig at fange dem i Torskegarn. Det kan jeg absolut ikke give min Tilslutning; det er mig lige meget, hvor man fanger den fredede Fisk, enten det er i Torskegarn eller i andet Garn; man skal ikke have Lov til at ødelægge Fredningsbestemmelserne paa denne Maade. Og naar der er sagt her, at saadanne Laks eller saadanne Ørreder aldrig komme til deres Helse igen, naar de ere fangede i Torskenedgarn, saa savner jeg Bevis derfor. Thi, selvfølgelig, hvis man lader Garnet staa saa længe med dem, at Ringen snærer sig ind og gør Fisken varig Men eller Skade, kan den nok blive saa syg, at den ikke kommer sig; men at en Laks eller en Ørred, som er et saa kraftigt Dyr, ikke skulde kunne taale at sidde nogen Tid i et Garn, Torskegarn eller andet Garn, vægrer jeg mig foreløbig ved at tro. Jeg vil derfor ikke give min Tilslutning til det Ændringsforslag.

Derimod er der stillet et Ændringsforslag af den ærede Folketingsmand for Helsingør (Christian Rasmussen), og det er jo langt det vigtigste. Jeg havde tænkt at ville udtale mig om Ligheden mellem de Lovbestemmelser, som her paakræves, og de Bestemmelser, vi allerede have i den gamle Ferskvandsfiskerilov for de ferske Aaers og Søers Vedkommende, hvor Udløb fra Fabrikker finde Sted, men da min ærede Kollega for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) allerede har gjort det saa godt og fyldigt, skal jeg spare Tinget for Gentagelser. Men jeg vil hævde, at lige saa vel som vi have kunnet gennemføre disse Bestemmelser for vore Aaers og Søers Vedkommende, lige saa vel ville vi kunne gennemføre dem paa de Steder, som ligge nær ved Kysten, hvor Fabrikker maa have deres Udløb med Giftstoffer. Vi ere nu i Stand til gennem Tanksystemet og Rensedamme at rense Fabrikernes Udløb, saadan at vi mange Steder ved at lade dem løbe en lille Omvej gennem disse Renseapparater kunne lade dem løbe ud i en Ferskvands sø af et ret begrænset Omfang uden at skade Fiskeavlen; og vi ville være i Stand til at gøre ganske det samme for de Fabrikkers Vedkommende, som ligge ved Saltvand, og hvor der nær ved Kysten er gunstige Steder for Fiskenes Ophold eller for Fiskeavlen, som vi ikke kunne være tjente med blive ødelagte ved Gift-

stoffer. Dette Ændringsforslag anbefaler jeg meget, og jeg ser slet ingen Grund til, at det ærede Medlem for Helsingør skulde tage det tilbage; thi Tinget kan med stor Ro vedtage det som et godt Forslag, saaledes at det allerede i Dag kommer ind i Saltvandsfiskeriloven, inden den bliver vedtaget her ved 3die Behandling.

Hvad nu selve det store Lovforslag angaar i den Skikkelse, hvori det her er vedtaget, saa maa jeg jo sige, at jeg havde efter mine Udtalelser ved 2den Behandling ventet at se fra Ministerens Haand et Forslag til Begrænsning af Saltvandsfiskernes Regulativret i den Retning, som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) omtalte ved Forskydning af Fredningstider gennem Regulativer for opgaende Laks og Ørred. Jeg ser det ikke her, og jeg ved ikke, om der senere ved Forhandling i et eventuelt Fællesudvalg bliver Lejlighed til at faa det ind; men jeg anser det for ganske nødvendigt, at vi faa noget saadant ind, hvis virkelig Fredningsbestemmelserne skulle blive effektive. Og der havde vistnok været Lejlighed til at faa det ind, naar blot det ikke var saaledes, at vi i disse Dage skulle køre med en saadan Hast, at der snart ikke er Tid til at faa gjort det nødvendige Arbejde.

Men Bedømmelsen af selve Lovforslaget staar og falder egentlig for mit Vedkommende med Bedømmelsen af Aalegaardsparagraffen, § 6. Denne Paragraf er affattet i en saadan Skikkelse, saaledes som den nu er, og som den bliver vedtagen om faa Minutter her i Tinget, at jeg meget nødig vilde se den ophøjet til Lov, idet den ikke blot giver Lodsejeren Lov til at holde Aalegaard, men ogsaa Fortrinsret til at holde fri Ruser, altsaa den fri Fiskers Redskab. Det er efter min Mening en saadan Udvidelse af den bestaaende Aalegaardsret og en saa unødvendig Hensyntagen til Lodsejernes Ret paa de fri Fiskeres Bekostning, at jeg nødig vil stemme for en Lov, der indeholder en saadan Bestemmelse. Naar jeg ikke desto mindre gør det denne Gang, maa jeg motivere det med, at det er mit Ønske ikke at standse det Arbejde, vi have begyndt, men at se det udvikle sig til et Samarbejde med Landstinget i et Fællesudvalg. Der vil jeg saa gøre mit bedste for, at hvad der her staar, ikke bliver til Lov. Men hvis mine Bestræbelser skulde mislykkes og Forslaget atter komme herved i Salen i en lignende Skikkelse, som det nu har, eller ogsaa i en daarligere, altsaa i endnu højere Grad i de fri Fiskeres Disfavør, vil